

בש"פ 7913/23 - מדינת ישראל נגד משה בן משה

בבית המשפט העליון

בש"פ 7913/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: משה בן משה

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ב בחשון התשפ"ד (6.11.2023)

בשם המבקשת: עו"ד נגה בן סידי

בשם המשיב: עו"ד אדם אבישר; עו"ד איתי רוזין

החלטה

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בה עותרת המבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בפרק זמן של 90 ימים החל מיום 7.11.2023 או עד למתן פסק דין בת"פ 5797-12-22 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. המבקשת מתארת בבקשתה את כתב האישום המיוחס למשיב, וטוענת כי סיפור המעשה והעבירות המיוחסות לו

עמוד 1

משקפות מסוכנות גבוהה. כן ציינה באת כוח המבקשת את עברו הפלילי המכביד של המשיב; וטענה כי לאור כל אלה, יש מקום להאריך את מעצרו בפיקוח אלקטרוני. היא ציינה גם את ההתפתחויות בהליך המשפטי אשר נדחה מספר פעמים מטעמים שונים שחלקם נובעים מבקשות ההגנה אך בעיקרם נובעים מטעמים אחרים; וכן צוין כי בשלב זה, לאחר שהליך גישור הסתיים ללא הסכמה, קבוע מועד דיון לתזכורת ליום 4.12.2023 כאשר טרם ניתנה תשובה מפורטת של המשיב לכתב האישום.

3. המשיב מנגד טוען כי אין הצדקה לבקשה וכי יש להורות על ביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בהקשר זה, הוא מדגיש מספר עניינים. ראשית, הוא מצוין כי המשפט טרם החל, והסיכוי שהוא יתחיל - ובוודאי הסיכוי שהוא יסתיים - תוך פרק הזמן של הארכת המעצר הנוכחית, הוא קלוש ביותר אם בכלל קיים.

עוד הודגש מצבו הבריאותי הקשה של המשיב, הסובל ממחלת הסרטן. צוין כי מצבו מחמיר ושהוא נזקק לטיפולים רפואיים רבים שיש לו קושי להגיע אליהם לאור הפרוצדורה הכרוכה בבקשות יציאה שונות מהבית, כל עוד הוא עצור בפיקוח אלקטרוני. בא כוח המשיב אף צוין כי בערכאה למטה נאמר מפיו של הפרקליט המטפל בנושא כי לפרקליטות יש אמון במשיב, וזאת לצורך בקשת המשיב המתייחסת ליציאה לחגי ישראל. כן צוין שאמירה דומה נאמרה גם על ידי בית המשפט העליון (השופט י' עמית) במסגרת בש"פ 7173/23.

בהתייחס למסוכנות המיוחסת למשיב, הבהיר בא כוח המשיב כי עבירת הסחיטה נמחקה מכתב האישום; כי המשיב מואשם היום בתקיפה; וכי הוא איננו מואשם בעבירת הירי כמבצע בצוותא, אלא עבירה זו יוחסה לו מכוח סעיף 34א לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לאור כל אלה, כך נטען, מידת הסיכון הצפויה מהמשיב איננה משמעותית. בא כוח המשיב התייחס גם לטענה לפיה המשיב הפר את תנאי מעצרו בפיקוח, וטען כי אין ממש בטענות המבקשת בהקשר זה, תוך פירוט הנסיבות של ההפרות הנטענות.

4. לאחר שעיינתי במכלול החומר ושמעתי את טענות הצדדים בעל פה, אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל.

אכן, המחוקק מתייחס למעצר בפיקוח אלקטרוני כמעצר ממש, ולכן נדרש בית המשפט לבחון בקשות להארכתו של מעצר כזה מדי תקופות של 90 יום. יחד עם זאת, אין ספק כי מעצר בפיקוח אלקטרוני פוגע בחירותו של הנאשם באופן מצומצם הרבה יותר מאשר מעצר מאחורי סורג ובריח. משכך, אני סבורה כי הנושא המרכזי שיש להתייחס אליו בשלב זה, במסגרת הארכה ראשונה של המעצר, הוא שאלת מידת ההכבדה על המשיב וזכויותיו הנובעת מכך שהוא עצור בפיקוח אלקטרוני וזאת בהשוואה לאלטרנטיבה של מעצר בית מלא.

עיון במכלול טענות הצדדים, ובכלל זה בטבלה אותה הגיש בא כוח המשיב, מעלה כי חרף הקושי המסוים הכרוך בעובדה שהמשיב מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני - הרי שלא נמנעו ממנו האפשרויות לפנות לקבלת טיפולים ובדיקות כנדרש. בקשותיו בהקשר זה התקבלו במלואן; ומשכך, לא שוכנעתי כי בשלב זה הפגיעה בזכויותיו היא משמעותית די הצורך כדי לאפשר לו להיוותר במעצר שלא בפיקוח. אוסיף ואציין כי גם אילו היה המשיב משוחרר בתנאים של מעצר בית מלא, היה עליו לפנות למבקשת בכל פעם שהיה מעוניין לצאת מהבית; בין אם לצורכי בדיקות, טיפולים או לכל צורך אחר.

מנגד, יש להביא בחשבון כי ביחס למשיב הוחלט כי הוא ייעצר עד תום ההליכים נגדו, ומעצרו מאחורי סורג ובריאח הומר למעצר בתנאים של פיקוח אלקטרוני וזאת בין היתר לאור מצבו הרפואי וחרף החומרה והמסוכנות הנובעת מהעבירות המיוחסות לו.

5. משכך, ולאור כל האמור לעיל, אני נעתרת לבקשת המבקשת כמפורט ברישא להחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ב בחשון התשפ"ד (6.11.2023).

שׁוֹפֵט
